

Poté...

skládám své zbraně
vlajkou mávám
odkládám těžké brnění
Tvým hradbám tak znamení dávám

rozumím
nic se nezmění

usedám tiše
po té bitvě
jsem hladová a znavená
zas podrobím svou duši pitvě
a třást se budou kolena

tady už není
kdo by se pral
anebo cosi vzít si chtěl
není bitva
a není král
trpící
ani mučitel

jen chvilka
tuze kratinká
ve které ještě něha žije
pak srdce stáhne žaluzie
a duše zavře okýnka

Lidka Hénková

<https://slovakteraleci.com>